

Jacob Resnik,
Cleveland, O.:

Moje misli na sveti večer

Zopet imamo pred seboj naš priljubljeni list Ameriško Domovino. Kakor vsako leto so se tudi letos rojaki potrudili in napisali lepe članke. Najlepši so pa spomini mladih dni. Kako nas nekateri dopisniki živo popeljejo v milo rojstno domovino, v hišico očetovo, v kateri je tekla naša zibeljka. Dogodki, katere smo doživeli v svoji mladosti, nam v božičnem času pridejo pred oči in si mislimo, da, to se je zgodilo pred nekaj leti, v resnici je bilo pa pri nekaterih že pred pol stoletja. Res, blagi spomini.

Moje misli in spomini pa gredo nazaj v skoro pretečeno leto, ko smo ustanovili v Clevelandu Zvezo društev Najsv. Imena Jezusovega. Imeli smo štiri glavne seje v letu, pa vsako v drugi fari. Povsod smo bili lepo sprejeti. Povsod lepo postreženi.

Najlepši dan v minulem letu pa je bil dan 9. oktobra letos. Bilo je pri fari sv. Vida, ko smo imeli prvi javni nastop, prvo skupno sv. obhajilo vseh članov od slovenskih far in v Clevelandu. Nad 400 fantov in mož je bilo skupaj, pa kako so vsi ponosno korakali iz šolske dvorane v cerkev sv. Vida. Bil sem že pri raznih paradah, ali pri tako ponosno lepi kot je bila ta, pa še ne. Bili so mladi fantje, komaj da so zapustili šolo. Bili so odrasli fantje, bili so možje polne moške dobe. Pa tudi nekateri, katerim je korak že negotov.

Vsi pa so bili enih misli. Te misli so bile: vzgojen in podučen sem bil v resnicah sv. vere, po veri hočem živeti in umreti.

Kralj Salomon je vprašal modrijana, če pozna katerega bolj srečnega v deželi kot je on. Modrijan mu imenuje nekega preprostega državljanca, ki je vse svoje življenje preživel v revščini, pa je bil veren vse življenje in udano prenašal svoj križ življenja. Pa tudi mirno in udano v voljo Stvarnika umrl.

Tudi pri nas velja isto. Ni srečen na zemlji tisti, kateri si kupiči premoženje. Ni srečen tisti, kateri ima veliko časti. Srečen je le oni, kateri živi po veri, kateri živi v upanju, da bo imel po smrti plačilo za svoja dobra dela.

Žal, da so tudi med nami Slovenci rojaki, kateri se bodo smejali mojim božičnim mislim in spominom. Pa tudi zanje, kot za vsakega, bo prišel čas, da se bo ločil s tega sveta. Tudi za tiste bo po smrti sodba in večnost.

Imel sem priložnost govoriti z rojakom, kateri je dal vero med staro šaro; vsaj tako se je izrazil. V svoji gorečnosti do brezverstva mi je rekel:

"Pa ti še veruješ, da je Bog, da ima človek dušo, katere po smrti telesa živi,"

Odgovorim mu: "Seveda verujem, saj to učijo od začetka sveta."

On mi pa odgovori: "Jaz pa ne verujem več, ker vem, da je to vse izmišljeno."

"Ti praviš, da veš, ali dokazov pa nimaš," mu odvrnem. "In če bi bilo tudi res, da po smrti človeka bi bilo vsega konec, kakor trdiš ti, jaz pri tem nič ne izgubim. Ako je pa tako res, kot verujemo mi katoličani, boš pa ti po smrti veliko, prav za prav vse izgubil."

Rojak je pogledal v kot, pa molčal.

Zato, rojaki, kateri bi bili slučajno v zmoti, posebno še oni, kateri zapeljujejo rojake v brezverskih časopisih s svojo gonjo brezverstva, kaj pa, če je res Bog, kateri bo sodil vse? Kolika izguba! Saj premoženje je samo za na zemlji, ali duša je za večnost. Kolika bo izguba!

Vsem rojakom, ki bodo čitali ta dopis, priporočam, pomislite, če niste tudi vi med tistimi, kateri tajite, da je Bog. In če ste, in si mislite:

Marija Kranjc,
Cleveland, O.

opet so tukaj prelepi božični prazniki

Zopet so se približali božični prazniki, ki so najbolj pomembni v letu. Rada bi napisala o naših običajih, ki smo jih imeli doma v naši lepi Menišiji o božičnem času.

Pri nas se je začelo božičevati že kar na sv. Andreja dan. Tisto jutro na vse zgodaj so se otroci podili od hiše do hiše in vpili: "Dobro jutro in sveti Andri, prinesite nam kaj jedi!" Pa to so bili sami fantiči, ker dekleta nismo smela z njimi. Kakor mi je povedal moj sosed, ki je doma iz Bezuljaka, toraj tudi pristni Meniševci, se je temu reklo spodlazvati. To izpodlazvanje je veljalo samo do sedmih zjutraj. Če so dobili katerega, da je po sedmi uri izpodlazval, so mu pobrali vse, kar je bil nabral in je moral prazen domov teči.

Čez dober teden potem smo pričakovali Miklavža. Kakšno veselje je bilo zopet takrat! Dobro se še spominjam, ko so bili prišli Miklavž in parklji iz sosedne Cerknice k nam v Begunje. Pa smo kar trdno verjeli, da so prišli naravnost iz nebes, to je Miklavž in angelji, parklji pa iz pekla.

Nekoč so bili pa tudi naši domači fantje napravili Miklavža. Takrat sem bila že odrasla v dekle. Pa kako so bili ti fantje poredni! Najraje so šli v tiste hiše, kjer so imeli kaj deklet, odraslih seveda. To pa samo zato, da smo mo-

kaj pa če je res, raje recite: bolj prav storim, da skušam živeti po veri, katere so me učili moj oče. Bolj prav bo, da se držim obljube, katero sem dal materi ob slovesu, da ostanem tudi veren katoličan, ko ne bom več pri njih.

Poleg teh obljub, katerih se domisliš, pa še ob prvi priložnosti pristopi v svoji fari k društvu Najsv. Imena. In če to storiš, boš imel najlepši božič svojega življenja.

Pozdravljeni vsi člani društev Najsv. Imena. Pozdravljeni vsi rojaki, kateri ste v tem letu čitali moje dopise. Vem, da nekateri radi, nekateri pa bolj z nasmehom. Pa zato ostanemo vseeno prijatelji. Vsem skupaj želim vesele božične praznike. Novorojeni Zveličar naj poda vsem božji blagoslov.

Mary Gombač,
Euclid, O.

relepi spomini na sveti večer

Bilo je pred 32 leti, ko sem kot dekle služila v Trstu. Pri hiši sva bili dve služkinji, obe doma iz istega kraja. Naša gosposinja Jellersitz, Bog ji daj mir in pokoj, je bila zelo dobra katoličanka. Vsako leto je bilo božično drevesce polno daril. Na sveti večer se je spomnila vseh siromakov v okolici. Najrajši je kar sama delila darove in se pogovarjala z siromaki. Božičnega drevesca ni nikdar pustila pripeljati na dom, ampak je šla sama ponj ter si na trgu izbrala najlepše drevo. Pa ga je kar na rami domov prinesla. Še danes ne vem, zakaj je to delala. Enkrat si je bila vso sukno raztrgala z drevescem.

Navadno smo imeli na sveti večer goste, samo enkrat je bila izjema. Vsi so šli ven, samo s tovariščico Angelo sva ostali doma. Bili sva zelo veseli, da dva imeli na sveti večer malo oddiha in da ga bova mirno obhajali brez ropotanja krožnikov in skled.

Gospa pa nama je naročila, če pridejo siromaki ali otroci prosjati, da moravi vsakega obdarovati. V Trstu so imeli otroci dolgo časa navado, da so hodili po hišah in prepevali božične pesmi. Seve, to so bili samo otroci revnih staršev.

Ob sedmih že zazvoni pri vratih. Ko odprem, prihrume otroci notri. Edén je nosil sve-

ve. Takrat so se pa začeli braniti, da ne marajo otave, da pobirajo samo denar za cerkev, ki je potrebna popravila. Otave se pa samo vas imenuje. Gospodar se je opravičil, da jih ni razumel. Če so pa pri tisti hiši dobili kaj denarja, pa ne vem, ker jim je šel bolj nerad izpod rok.

Za Svete tri Kralje so mati spekli velik "župnik" in prav velike kose so nam odrezali takoj zjutraj, ko smo vstali. Takrat smo se tudi merili, koliko smo zrasi od lanskega leta.

Vsi ti običaji so se ponavljali leto za leto. Res, blaženi so bili časi naše mladosti. Kako hitro ste minili in se ne povrnete nikdar več.

K sklepu želim vsem sorodnikom in prijateljem tukaj in v stari domovini vesel božič in srečno novo leto.

tilko naprej. Vsi pokleknejo pred božičnim drevescem in lepo zapojejo:

Smo Sveti trije kralji,
prišli in Jutrova,
da počastimo Kralja,
v štalce rojenega.

Tam v jaslicah na slamci
Detece zdaj leži,
staršem pa od veselja
se rosijo oči.

Sveti Jože in Marija
sta v Betlehem prišla,
za nje ni bilo kvartirja,
pa v hlevček sta prišla.

Kako so veseli odhajali s polno košarico sladkarij in vsak je dobil pa še kronco povrh. Tako so prišle tri skupine, vsi premraženi in vendar tako srečni in veseli, čeprav so jim prsti gledali iz čevljev. O blažena, brezskrbna otroška leta!

Potem sva začeli z Angelo igrati domine. Pa zopet potrkala nekdo na vrata. Grem odpirat in v sobo stopi še zelo mlada gospa in vsa objokana pravi:

"Prosim vas, ali mi dovolite, da preživim tukaj pri vas par mirnih ur danes, ko je sveti večer. Ko sem šla mimo vaše hiše, sem videla, da so okna vsa razsvetljena in da se drevesce tako lepo sveti. Pa sem si mislila: tukaj je gotovo mir božji, ki ga v moji hiši, žalibog, ni."

"Le ostanite gospa," sem rekla "In dobro nam došla. Pa vendar, kaj se vam je zgodilo, da ste tako žalostni in to ravno danes, ko je sveti večer."

"O, drage moje, moja povest je dolga; ali jo hočete poslušati?"

Angela pravi: "Tukaj na divan se vsedite in vse nama povejte, da vam bo odleglo pri srcu. Saj je danes sveti večer in dobro se zdi človeku, če ima olajšano srce."

"Torej poslušajti! Poročena sem in moj mož ni sami pijanec, ampak je tudi bogokletnež. Danes sem morala bežati iz hiše zaradi rib. Vsak petek mora biti meso na mizi. Danes sem ga pa tako lepo prosila, naj bo vendar kot človek. Saj imajo še vojaki danes post. In ko je molčal, sem si mislila, da bo vsaj danes, ko

je sveti večer, vse dobro. Ravno sem napravljala jaslice, ko je prilomastil domov. Vsa v strahu mu postavim večerjo na mizo, prav dobro postno večerjo in najboljše ribe. On pa v silni togoti vse zmeče po tleh in vrhu tega še z nogo brene v jaslice.

Tega pa nisem mogla več prenašati in sem zbežala ven v noč. Imam starše nedaleč od tukaj, pa se bojim k njim, ker poročila sem se proti njihovi volji. Posebno oče so me svarili: ako boš nesrečna, ne pridi domov jokat! Toda še pred poroko mi je obljubil, da bo hodil k maši in še tako hinavski je bil, da mi je kazal mašne knjige. Jaz, uboga reva, sem mu verjela.

Taka je moja zgodba. Oh, dekleta, varujte se pijanca, pa

še bolj se varujte brezverca. Kjer ni vere in ljubezni, tam tudi ni božjega blagoslova."

To so spomini na božični večer, ki jih ne bom nikoli pozabila. In čudno, uboga Angela je poročila pijanca in brezverca. Ne, saj že počiva dolgo vrsto let tam v domači zemlji. Ko sem jo šla pozdravit pred odhodom v tujino, se je tako milo jokala rekoč: "Blagor tebi, ki lahko greš. Bog ti dai srečo..."

Mir in blagoslov božji želim vsem rojakom po širnem svetu.

GREETINGS

Priporočilo in naznanilo

Rojakom in rojakinjam naznanjam, da sem prevzel gasolinsko postajo znano pod imenom

AMOCO na 7304 Superior Ave.
Tel. ENdicott 9895

Postrežemo vaš avto zanesljivo. Imamo tudi trinajst raznih vrst olja in to je od 12½c kvort naprej. Izbere torej dovolj. Postrežba za nedoločen čas po znižani ceni.

SE PRIPOROČAM IN ŽELIM VSEM ROJAKOM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

FRANK SOMRAK

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

AZMAN'S MARKET
SLOVENSKA MESNICA

6501 St. Clair Ave.
ENdicott 0347

Naročila pripeljemo na dom.

Vaše prijateljstvo napravi našo trgovino vse bolj prijetno. V hvaležnosti za vašo naklonjenost v zadnjih 30 letih želimo najiskrenje želje za vesele božične praznike in srečno novo leto.

THE MANDEL HARDWARE CO.

Mr. in Mrs. Christ Mandel, Jr.

JOSEPHINE STRNAD
in SINOVI
RESTAVRANT
in FINA PIJAČA
Vino Zganje Pivo

1315 E. 53d St.

ENdicott 9331

Voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem

F. V. OPASKAR

ODVETNIK

Hippodrome Bldg.

Tel. MAin 3786

želi vsem prijateljem in znancem vesele božične praznike

Vesele božične praznike in srečno, blagoslovljeno novo leto vsem našim odjemalcem, kakor tudi vsem našim prijateljem, znancem in sorodnikom širom Amerike in v rodni domovini želi

SLOVENSKA TRGOVINA S POHIŠTVOM

Oblak Furniture Company

6612-14 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO

Tel. HEnderson 2978

Prisrčno se zahvaljujemo vsem našim dragim odjemalcem za blagohotno naklonjenost v tekočem letu ter se obenem toplo priporočamo cenjenemu občinstvu za prijazno naklonjenost v novem letu. Čimbolj se boste posluževali naše prodajalne, tembolj boste zadovoljni, ker vam bomo vedno na uslugo za pošteno, skrbno, točno in vljudno postrežbo. Potrudili se bomo, da bo vsaka kupčija vez trajnega medsebojnega prijateljstva, podjetju v čast in v zadovoljstvo odjemalca.

POLNA ZALOGA BOŽIČNIH DARIL

LEPI STENSKI KOLEDARJI ZASTONJ
ODJEMALCEM!
DOBITE GA, ČE SE OGLASITE V TRGOVINI